

- ஊழல்தமிழ் இனத்தின் மீட்பிற்காகவும், இறுதி விடுதலைக்காகவும் பல இயக்கங்கள்
 இயங்குவதாகத் தவேகூறுகளே விபட்டிரந்தார். எல்லா இயக்கங்களும் தமிழ்
 இனத்தின் கௌரவத்திற்காகவே உழைக்கின்றன என்றும், அந்த இயக்கங்களைச்
 சேர்ந்த போராளிகள் அனைவரும் யாழ் மக்களினால், 'பெடியன்கள்' என
 வாஞ்சையுடன் அழகைக் கப்பட்டனர் என்றும் தவேகூறு அறிந்திருந்தார். காரைநகர்
 இந்துக் கல்லூரியின் சீனியர் மாணவர்கள் சேர்ந்து கொண்ட இயக்கம் பற்றி அறிந்து,
 அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, அந்த இயக்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டார்.

ஊழல்தமிழ் இனத்தின் மீட்பிற்காகவும்!

ஊழல்தமிழ் இனத்தின் மீட்பிற்காகவும், இறுதி விடுதலைக்காகவும் பல இயக்கங்கள்
 இயங்குவதாகத் தவேகூறுகளே விபட்டிரந்தார். எல்லா இயக்கங்களும் தமிழ்
 இனத்தின் கௌரவத்திற்காகவே உழைக்கின்றன என்றும், அந்த இயக்கங்களைச்
 சேர்ந்த போராளிகள் அனைவரும் யாழ் மக்களினால், 'பெடியன்கள்' என
 வாஞ்சையுடன் அழகைக் கப்பட்டனர் என்றும் தவேகூறு அறிந்திருந்தார். காரைநகர்
 இந்துக் கல்லூரியின் சீனியர் மாணவர்கள் சேர்ந்து கொண்ட இயக்கம் பற்றி அறிந்து,
 அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, அந்த இயக்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டார்.

சில மாதங்கள் எந்தப் பயிற்சியும் இன்றி, யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ககோண்டாவில் என்று
 ஊரிலே தலமைறவை வாழ்க்கையை மறே கொள்ள நேர்ந்தது. ககோண்டாவில் மக்கள்
 ஆதரித்த நேரத்தினதும் நடுஞ்சை உருக வகைகும் என்றாலும், இந்தக் காலம்
 மிகவும் அலுப்பான காலம். உண்மையான ராணுவப் பயிற்சி பெற்று, களத்திலே குதித்து
 செயற்கரிய சாதிக் கவணையும் என்று துடித்தார். இந்தியக் கரையை அடவைதற்குப்
 பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்வதிலே சில நடமுறைச் சிக்கல்கள் உண்டு, என்று
 விளக்கினார்கள். பலலகைக் கடித்துப் பொறுமை காத்தார். பொறுமை வளறத் துவங்கி,

பயிற்சி முகாம் சலெல்ல வணேட்டும் என்கிற அவர் துடிப்பு நச்சரிப்பாக மாறிய ஒரு கட்டத்திலே, இந்தியாவிலுள்ள பயிற்சி முகாமுக்குச் சலெவதற்கு அவருக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது.

அவர் சேர்ந்திருந்த இயக்கத்திற்கு, தமிழ்நாட்டில், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பெரியதொரு தளம் இருந்தது. அந்தத் தளம் பல பயிற்சி முகாம்களை நடத்தியது. தவேகூறு பயிற்சி முகாம் ஒன்றுக்கு அனுப்பி வகைக்கப்பட்டார். அதனை அடந்ததும் மகிழ்ந்தார். கண்ணே கருத்தாக அவர்கள் அளிக்கக் கட்டிய அனதைத்துப் பயிற்சிகளிலும் சிறப்பாகத் திறி, சிங்களரூடயை படகைகளை அழிக்கும் வீரப்படையில் முன்னேறிச் சனென்று 'உடல் மண்ணுக்கு; உயிர் தமிழுக்கு' என நிலகைக்கும் வீரமரணத்திற்குத் தயாராக இருந்தார். வீரமரணம் என்பது போராளியினுடயை வாழ்க்கையில் மிக இயல்பான ஒன்று என அவர் தனது மனசினபைப்பக்குவப்படுத்தியும் இருந்தார்.

பயிற்சிகள் கடுமையானவையாக இருந்தன. விறகுகுக் கட்டகையையே துவக்குகளைப் பாவனை செய்து பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. துவக்குகள் வந்து சேர்ந்ததும், இந்தப் பயிற்சிகள் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். என அளிக்கப்பட்ட விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். இந்தப் பயிற்சிகள் தம்மதைத் திறமையுள்ள படவை ரனாக மாற்றி அமகைக்கும் என முழுமையாக நம்பினார். முகாமின் ஒழுக்கநெறிகள் - கட்டுப்பாடுகள் மிகவும் கடினமாக இருந்தன. இவையையெல்லாம் குழுவாக்குத் தவேயானவை என அவர் பிண்ட நம்பிக்கைகளிலே காலப்போக்கிலே, சிறிது சிறிதாக ஓட்டகைகள் விழத்துவங்கின.

ஒரு நாள். தடுக்கக் கலக்கம். அதிகாலையென்று மணியிருக்கும். விசில் சத்தம் கேட்டது. 'பிளட்டின' களுக்கு நடவடிகை இருந்த முற்றத்தில் பயிற்சி பெறும் அனவைவரும் அணி அணியாக நின்றனர். கணக்கெடுப்பு துவங்கியது. பலமுறை சரிபார்க்கப்பட்ட பொழுது, இருவர் காணாமற் போய் விட்டார்கள் என பது நிர்ப்பணமாயிற்று. தரேவா செய்யப்பட்ட சிலர் காணாமற் போனவர்களைத் தேடிப் பிடித்து வருமாறு அனுப்பப்பட்டார்கள்.

அன்று ஏழு மணிபோல் பயிற்சி இடநிறுத்தப்பட்டது. எல்லாரயையும் முற்றத்தில் அணி திரண்டு நிற்குமாறு பணிக்கப்பட்டது. அங்கே காணாமற் போன இருவரும் முற்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் தலகைவிழ்ந்து நின்றார்கள். விருப்பமுடன் இயக்கத்திலே சேர்ந்த அவர்கள் ஏன் சொல்லிக் கொள்ளாமல் ஒளிந்து ஓட வணேட்டும்? என்ன காரணங்கள்? இவற்றை விசாரணை செய்து அறிய வணேட்டாமா? ராணுவப் பயிற்சியிலே ஜனநாயக முறகைக்கு இடமில்லை என்பதைத் தவேகூறு விளங்கிக் கொண்டார். ஆனால் குற்றவாளிக் கு விசாரணை இன்றித் தண்டனை வழங்குவதா?

முகாம் பொறுப்பாளர் வெறி கொண்ட நாய்போல் குரதைத்தார். பயிற்சி பெறும் அனவைவரும்

சிலயைக நின்றனர். அந்த இரூவரூம் முற்றத்தசைச் சூற்றி ஓடும்படி பணிக் கப்பட்டார்கள். ஓடியவர்களை இடவைவெளி விட்டுவிட்டுப் பொல்லால் தாக்கினார். அவர்களுக்கூ விழுந்த ஓவ்வொரு அடியும் தவேகூரூவின் நடுஞ்சிலலே சம்மட்டி அடி விழுவதைப் போன்று நோவினை ஏற்படுத்தியது. சமிக்ஞையின் பரேலலே, ததோழன் என்பவன் அவர்களைத் துவக்கூப் பிடியால் பலங்கொண்டு தாக்கினான். அவர்களுள் ஓரூவன் "அம்மா" என்று பயங்கரமாக அலறிக் கொண்டு வீழ்ந்தான். பயிற்சி பெறூபவர்கள் மூகாம்களுக்கூ அனுப்பப்பட்டார்கள். 'நவேிக் காரன் ஊரிலலே என்னை அடித்ததற்கூம், இவர்கள் துவக்கூப் பிடியால் அடிப்பதற்கூம்' என்ன வித்தியாசம்? கதாபாத்திரங்கள் மாறூபட்டிரூக்கலாம். ஆனால் இரண்பினதூம் உக்கிரமூம் கொட்டிரமூம் ஒன்றுதான்' என்று தவேகூரூவின் மனம் நினைத்தூக் கொண்டதூ. அடிபட்ட இரூவரூம் உரூக்கூலநதூ 'சிக் கமேபில்' படுத்திரூந்தார்கள். ஓவ்வொரு நாளூம் தவேகூரூ அந்த இடத்தகைக் கடக்கூம் பொழூதூ நரூப்பில் விழூந்த பூழூவாய் அவர் மனசூ தூபிக் கூம்.

சில இயக்கங்கள் தாயக மண்ணிலலே சிங்களப்படகைக் கூ எதிரான சண்டகைளில் ஈடூபட்டூ வறூறி சாதித்த செய்திகள் பத்திரிகை வழியாகக் கசியத் தூவங்கின. 'ஆயூதம் வரூகின்றதூ; வந்ததூம் களம் சலெவலூம்'; அவர்களிலூம் பாரக்க அரியன சாதித்தூ அனவைரயூம் மிரள வபைப்பலூம்!' என்கிற சமாதானம் சலால்லப்பட்டதூ. அவர்களுக்கூ வந்தூ சரே வணேபிய ஆயூதங்கள் வந்தூ சரேந்தூ இந்திய அதிகாரி ஒன்றும் பரவியதூ. அந்த ஆயூதங்களுக்கூப் பதிலாக இந்திய ஆயூதங்கள் கொடூக்கப்பட்டதூ என்று மாற்றுக் கதனை ஒன்றும் பரவியதூ. இந்தக் கதகைளின் உண்மைபொய்கள் இதூவரலை தவேகூரூவூக்கூத் தரூயாதூ.

'சில கூழூக்கல்', வீணான விளம்பரங்கள் தலேிக் கொள்வதற்காக, தங்கள் பரூராளிகளைக் களம் இறக்கி உள்ளார்கள். இந்தச் சிலலறதைத் தாக்கூதல்கள் சாதிக்கப் போவதூ எதூவூம் இல்லலை. நமதூ கூழூ சக்திமிக் கதூ. அனதைத் தூ வளங்களூம் நமக்கூ உண்டு. இந்தப் பரூரூட்டத்தலை, சிங்கள ஆட்சியாளரூக்கூ எதிரான பரூரூட்டத்தலை மக்கள் பரூரூட்டமாக மாற்றுலலூம். இதற்கான செயல் திட்டங்களை மூன்வதைத் தூ இலங்கையில் கணிசமான ஆதரவூம் பெறூறுவிட்டால், மூழூப்படலையெடூப்பு! அதற்காக காத்திரூக்கிறலூம்' என்று உற்சாகமாக விளக்கினார்கள். சித்தாந்த விளக்கங்களிலலே ஓரூ பாரிய ஆசலை பரவிக் கிடந்ததூ. ஆனால் இதூ எவ்வளவூ தபரம் சாத்தியமாகூம் எனத் தவேகூரூ கூழூம்பினார்.

இந்திய உளவூஸ்தாபனம் 'றலூ' (Raw)வின் செயற்பாடூகள் பற்றி அவர்களை விப்பட்டன அனதைத் தூம் அவரலை உற்சாகம் இழக்கச் செய்தன. மண்மீட்பூப் போரினயலே இலட்சியமாகக் கொண்டு பயிற்சிகளிலலே ஈடூபட்டிரூந்த கூழூக்களூக்கிடயில், 'றலூ' சவேகர்கள் தந்திரமான மூறயிலலே, பிரிவினயலயூம் கலூஷ்டிப்பிச்சல்களயூம் உண்டாக்கினார்கள். பாகிஸ்தானலைப் பிரித்தூ, சூதந்திர வங்காள தசேத்தலை உரூவாக்கியதூ போல, இலங்கையில் ஓரூ சூதந்திர ஈழத்தினலைத் தலூற்றுலிக் க இந்திரா அம்மயலார உதவூவார என்கின்ற வகையிலலேதூன் இந்திய மண்ணிலலே அகதிகளாக வந்தூ சரேந்த தமிழ் அரூசியல் வாதிகள் பசேினார்கள். ஆனால், இதற்கூ மூரணாகவலே 'றலூ' செயற்பட்டதூ. தமிழ்

மகக் களாடயை சூதந் திர எழுச்சிகள் கவனத் தில்லே எடுக க்பபடுவதாக இல்லலை. பபோராட்ட கழுகுக்களபை பகடகை காயகளாக வதை து இலங்கை ஆட்சியாளரை அடிபணிய வபைபுதயையே முதல் இலட்சியமாகக் கொண்டு 'றோ' இயங்குவதாக தேவேகூர் நினைத்துக் கொண்டார். 'றோ' வகை கும் பிட்டு வந்தன சைய்யும் கழுகுகளச சில்லப்பிள்ளைகளாக நடத்தினர். ஏனைய கழுகுகளவை வலுவிழக்கச் செய்து, தமது அடியாட்களவை வளர்க்கும் வியபிகங்களவை வளர்த்தனர். கழுகுகளாக இடையே உருவான பகமைகைகள் தேசவிடுதலையின உறுதியை ஆட்டம் காணச் செய்வதாக தேவேகூர் வருந்தினார். 'றோ' அளிக் கும் உளவச்சு செய்திகளின் அடிப்படையிலையே தில்லியின் வியபிகங்களும் அமைக்கப்பட்டதினால், 'றோ' வால் பபோராட்டக் கழுகுகளின் உயிர்த்துவத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்கு வகை கவும் முடிந்தது. 'றோ' வின் கண்ணுக்கப்ப புலனாகாத ஆரியமடேபிமயையும், பபோராட்டக் கழுகுகளின் மூதுகூப்புறமாக நீண்டுகையைக் காலுக்கிக் கொள்வதாகச் சிலர் விமர்சனங்கள் முன்வைத்தனர். (வட இந்தியரும் தில்லிப் பேச்சாளர்களாடன உறவு முறை பாராட்டினார்கள்.) இந்த விமர்சனங்களனை நம்புவதா, நிராகரிப்பதா என்பதை அறியாது திகைத்தார்.

தமிழ்நாட்டின் அரசியல்வாதிகள் சிலர், தமது அரசியல் ஆதாயங்களனை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டுகொண்டு, சிலசில கழுகுகளின் தலைவர்களாகக் கொம்புச்சீ வும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்ததும் தேவேகூர்வின் மனநிலையைப் பாதித்தது. இவனை அனைத்திலும் பாரக்க, அவர் சார்ந்திருந்த கழுவகுகள் நடப்பெற்ற கோஷ்டிச்சண்டைகளும், தலைமையைப் பதவிகளாகக் காக்க நடப்பெற்ற மலயுத்தங்களும், அவரைச் சார்வதயைச் செய்தனை. பிரிந்த கோஷ்டிகளிடையே இப்பொழுது துப்பாக்கிகளும் உபயோகத்திற வந்திருந்தன. பிரதான அலுவலகமாக இருந்த இடத்திற்கு முன்னாலையே ஆயத்தமாயினர். உள்ளிர் பிரமுகர்கள் சரியான சமயத்தில் தலையிடத்தினால், அன்று சிந்தவிருந்த ரத்தகளரி தவிரக் கப்பட்டது. கழுவின் பணமும் தலைவர்களினாலே தேவறான முறைகளிலே முதல் டு செய்யப்படுவதான வதந்திகள் இறக்கக் கட்டிப் பறந்தன. கழுவாக் கு நன்கொடகைகளாகக் கிடதை நிதிகளில் ஒரு பகூதி தலைவரின் தனிப்பட்ட கணக்கிலே சூவிஸ் வாங்கியிலே மூடக் கப்பட்டுள்ளதாக ஒரு வதந்தி. கழுவாக் கு நம்புத்திறனையும், ஆரோக்கியத்தையும் ஊட்டுவதற்காக இந்தக் கணக்குகள் பற்றிக்களே விழுப்பிய சில தலைவர்கள் அரசியல் கழப்பங்கள் செய்தனர் எனக் கற்ற ம சாட்டப்பட்டுகொலயையும் செய்யப்பட்டதாக அறிந்தார். 'காணாமற் போவதும்' 'கொலை செய்யப்படுவதும்' ஒன்ற்தோன் என்கின்ற அவலநிலையும் உருவாகியது.

பபோர்ப்பயிற்சி, மண்மீட்டுப்போர், வீரமரணம் என்பனவல்லாம் கானலநீராகத் தனையுறுத்தியது. பொறுமையின் விளிம்புகூத் தேவேகூர் வந்திருந்தார். மனித மிருகங்களின் தனிப்பட்ட விரோதங்களாகக் காக்கவும், தலைமையைப் போட்டிக் காக்கவும், தன் உயிரை வீணே பலியிடுவது மகாமூட்டாளர் தனம் என்கின்ற ஞான விபிவ மதெமதெவாக அவரூடயை உள்ளத்திலே சடதை து வளரலாயிற்று. இத்தகயை ஆக்கினகைகளின் கழுவிலமாக அவர் மனசு தவித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது, இவர் கொடூரத்திருந்த நண்பனின் மறைபார்வையில் ஒரு கடிதம் அவர் வீட்டில் இருந்து வந்து சேர்ந்தது. அது அவரூடயை அண்ணன் எழுதியிருந்த கடிதம். தேவேயான பணம் சனெனையிலுள்ள மண்ணகி கடனை ஒன்றிற் கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகவும், அங்கு சனென்றால் மூழைவிபரமும் கிடகை கும் என்பதும் கடிதத்தின் சாரம்.

இந்தக் கட்டத்திலே, இயக்கம் இரண்டாக உடநீர் திருந்தது. இரண்டு குழுக்களும், இரண்டு தலைமைத் துவங்கலும் தோன்றின. இத்தகைய ஒரு குழுப் பநிலையில் சன்னகைக் குப் பயணத்தை மறேக் கொள்ளுவதில் தவேகூர்வாக் கு எந்தச் சிரமமும் ஏற்படவில்லை.

சன்னகை வாசம் அவரை மூற்று முழுதுமாக மாற்றி அமைக்கப் போகின்றது என்பது அவர்க்குத் தெரியாது. தான் சார்ந்த குழுவாக் கு எக்காரணம் கொண்டும் துரோகம் செய்யலாகாது; போட்டிக் குழு ஒன்றிலே, அது எவ்வளவு இலட்சிய வடேகையுடன் நடத்தப்பட்டாலும் சரேவதில்லை; இந்தத் தீர்மானங்களுடனயே அவர் சன்னகை வந்தார்.

வளரிளம் பரவத்தாக் கனவுகள் ஏசியா சகைக்கிளிலே வட்டமடித்ததுடன் கலந்தன...

தமிழர் மண்ணின் மீட்புப் போரிலே உயிர் விடுதல் என்கிற இலட்சியக் கனவுகளை தஞ்சாவூர் மண்ணிலே மட்டி வதைத்துவிட்டுத் தான் சன்னகைக் குப் பயணமானார்...

அடுத்த சனிக்கிழமை.

நீல வீட்டிலே செல், அல்பிரேட், ஜோன், காறால்ட் ஆகிய நால்வரும் கட்டியிருந்தார்கள். வீட்டிலே பல திக் குகளிலும் தோட்டந் தோட்டமாகக் காலியான பியர் போத்தல்கள் கிடந்தன. அவர்கள் நன்றாகக் குடித்திருந்தார்கள். தமிழர்கள் வளையிட்ட நோட்டீஸ் அவர்க்குக் கு மிகுந்த ஆத்திரத்தினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. தங்களையு ஒரு சயெற்பாட்டினதை தமிழ் ப்பன்றிகள் தமக்குச் சாதகமாக மாற்றிக் கொண்டார்கள் என்பது போன்ற ஒரு வபெபிசாரத்திலே அவர்கள் கொதித்தார்கள். நோர்வே நாட்டின் சமாதான விரும்பிகளைத் தமது அணியில் சரேத்தாக் கொள்ளும் ஒருவகதைத் தந் திரத்திலே தமிழர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் எனக் கறுவிக் கொண்டார்கள். தமிழர்களையு இந்தத் தந் திரத்தினை எவ்வாறு முறியடிக் க வணேடும் என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்காகத் தான் அவர்கள் கட்டியிருந்தார்கள். இத்தகைய பிரச்சினகைகளிலே தீர்மானங்கள் எடுப்பதற்கு மது போதலை உதவியாக இருக்கும் என அவர்கள் நம்பினார்கள்.

'பன்றிகள் என்ன சயெத் திருக்கிறாங்கள் பார்த்தீர்களா?' என்று சலெல் ஆத்திர வசப்பட்வனாகக் கத்தினான்.

'நாங்கள் எழுதினம். ஆனால், அவங்கள் பயப்பிட்டது போலத் தரெயவில்லை.'

'ஓமோம். அவங்களுக்குத் தாங்கள் பரெய புத்திசாலிகள் என்கிற நினைப்பு. எங்களுக்கு புத்தி சொல்லப் புறப்பட்டிருக்கினம்...'

'எழுத்தெல்லாம் இவங்களுக்குச் சரிபட்டு வராது...'

'நான் சொன்னன். இவங்களுக்கு அபிதான் சரி...இருட்டி! மரண அபிக்குக் கொஞ்சம் குறைஞ்சது. அந்த பாஷைதான் இவங்களுக்கு விளங்கும்' என்று ஜோன் ஆத்திரத்தென் கத்தினான்.

'என்ன ஜோன் சொல்லுறாய்?' என்று சலெல் கட்டென்

'அபிபோட வணெட்டியதுதான். பயபட்டுப் பிரயோசனம் இல்லை. அவங்களுக்கு மரணபயம் ஏற்படுத்த வணெடும்.'

'யாருக்கு எப்படிச் சயெயிறது? இதில நிறைய ஆபத்து இருக்குது. போலிஸார் மக்கை நுழைப்பதற்கு இடம் வரும்' என்று அல்பிரேட் தயக்கம் தரெவித்தான்.

'காறால்ட் கா' போறான். நாலு பரேம் காரில திரெயலாம். தனியாக வாற பன்றிகளைப் பார்த்து அபிபோட வணெட்டியதுதான்...'

'பிரச்சினகைள் வராமல சயெய வணெடும். பிடிபட்டால் எங்களுடைய நோக்கங்கள் பிழைச்சுப் போகும்...'

'பயப்பிடாத அல்பிரடே', பிரச்சினை வராமல் காரியங்களைச் செய்யலாம். நாங்கள் என்ன மடையரோ?'

பிறகும் பியர் போத்தல்களைத் திறந்து குடியைத் தொடர்ந்தார்கள். காறால்ட் கார் வாங்கவும், குளிர்காலமும் துவங்கியது. நோர்வெயின் வடக்கில் இருக்கும் வார்டோவில் (VARDO) குளிர்காலம் மிகவும் கொடூரமானது. நாள் முழுவதிலும், ஒரு சில மணி நேரம் மட்டுமே சூரிய ஒளி தெரியும். மற்றைய நேரமெல்லாம், நீள் இரவோ என்கின்ற பிரமதை தந்து, மிக நீண்டிருக்கும். பகலையும் இரவையும் கடிகாரத்தின் துணையினால் மட்டுமே நிதானித்துக் கொள்ளலாம். ஆரம்ப காலத்தில், இத்தகைய குழலுக்குத் தம்மைப் பழக்கி எடுப்பதில் தமிழர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டிருக்கிறார்கள். அத்துடன், குளிர்காலத்திலே, கடுங்குளிர்காற்று புயலின் வகைத்தில் வீசிக் கொண்டிருக்கும். சாவா குளிரக் கரங்கள் நீட்டிக் கழுத்தை நிரிப்பது போன்ற அவஸ்தை ஏற்படும். இந்தக் குளிரையும் அதன் கொடூரத்தையும், பனை வடலிகளின் மத்தியிலே வளர்ந்த யாழ்ப்பாண மக்கள் வசப்படுத்தி வாழப் பழகிக் கொண்டமையைத் தவேகூர் ஒரு சாதனையாகவே பாராட்டினார்.

இன்று தவேகூர்வாக்கு இரவா வலே. வலேகைக்கு புறப்படும் பொழுது பலமான காற்று வீசியது. காற்றுடன் மலயுத்தம் செய்தே வலேகைக்கு வந்தார். வலேகைக் கிரம் முடிந்து விட்டது போன்று தோன்றியது. அவர் எதிலும் ஒன்றிவிடாவார். அது அவர் சூபாவம். தவேகூர்வாக்கு இன்று 'லிட்ட' தரளத்தக் காரும் வாய்க்கவில்லை. அதற்காக காத் திருப்பதும் அவர் இயல்பல்ல. இந்தக் குளிர்காலத்தில் உபயோகப்படுத்துவதற்கான விசேஷத் தொப்பியைக் கொண்டு வந்திருந்தார். அதனை அணிந்து சுவிகளாகுள் குளிர் நுழையாதவாறு இறுக்கிப் பொருத்தினார்.

வீதிவெறிச்சோடிக் கிடந்தது. குளிரும் இருட்டும் மனித நடமாட்டத்தை ஓடுக்கி விட்டதாக நினதை துக் கொண்டார். திரத்தில் ஓரிரா வாகனங்கள் தெரிந்தன. 'இந்த நேரத்தில் வானத்திலே பயணிப்பது சுகமானது. உள்ளே தேவைப்பட்ட வபெப்நிலையை வதை துக் கொள்ளலாம் அல்லவா?' என்று நினதை தார். விஞ்ஞானம் ஏற்படுத்தித் தரும் வசதிகளை தாம் இச்சிப்பதாக தனது மனசைக் கடிந்து கொண்டார்.

தவேகூர்வாக்கு நித்தியாயினியின் நினவை வந்தது. பல விஷயங்களிலே அவள் புதிய சமீழ்நிலைகளையும் தவேகைகளையும் அனுசரித்து வாழப் பழகிக் கொண்டாள். வறூ சிலவற்றிலே இன்னமும் யாழ்ப்பாண மண்ணின் சடங்கு சப்பிரதாயங்களைத் துறந்து விடுவதாகவும் இல்லை. நேரம் எவ்வளவு என்றாலும், அவள் சாப்பிடாமல், அவருக்காக காத் திருப்பது அவள் வழக்கம். இது தவேயைற் சம்பிரதாயம் என்று எத்தனையோ தடவகைகள் சொல்லியுள்ளார். பண்ணியம் பற்றித் தமிழ்ப்பண்கள் மத்தியிலே

தனோன்றிவரும் நவபுத்திசாலிகள் ஏதோவெல்லாம் எழுதியும் பசேயும் வருகிறார்கள். ஆனால் நித்தியாவோ, புருஷன் வரும் வரையிலும் சாப்பிடாமல் காத்திருப்பதிலே ஒருவித அன்புச்சுகம் இருப்பதாகவும், அது தனது உரிமை என்றும் வாதிடுகின்றாள்!

நித்தியா பற்றிய இனிமையான நினைவுகள் நஞ்சினை அளந்தது கொண்டிருக்க நடந்தவருக்கு, திடீர் அதிர்ச்சியாக இருந்தது! சடூதியாக அவருக்குப் பக்கத்தில் கார் ஒன்று வந்து நின்றது. யார் எவர் என்று நிதானிப்பதற்கிடையில் இரண்டு மீட்டர் பரே காரில் இருந்து 'தடதட' வனெக்கூதித்தாரர்கள். அவர்களையே முகம் திரியவில்லை. கம்பளி முகமூடி அணிந்திருந்தார்கள். முகமூடியின் பொந்துகளிலிருந்து விரகோத அக்கினி உமிழும் விழிகள் மட்டுமே திரிந்தன. நிதானம் பெறவதற்கு முன்னரே அவர் முகத்தில் குத்து விழுந்தது. அந்த ஒரு குத்தே அவரை நிலைகுலையைச் செய்தது. இயந்திர கதியில் சயெற்படவது போல...மீண்டும் மீண்டும் குத்துகளும் அபிகளும் விழுந்து கொண்டே இருந்தன.

அவர் வாய் 'ஆண்டவா...' என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டே, இருந்தது. இறவைவைத்தவிர அந்தச் சமயத்திலே தமக்கு வேறு எந்தத் துணையும் இல்லை என்று மட்டும் நம்பினார். அந்த நம்பிக்கையை மட்டும் நஞ்சிலே சும்ந்து நினைவுகள் இழந்து நிலத்திலே விழுந்தார்.

தவேகூர் மயங்கி வீதியிலே விழுந்ததும் அவரைத் தாக்கியவர்கள் உசாராகினார்கள். கார்பைப் பின்னுக்கு எடுக்க, தாவி ஏறிக் கொண்டார்கள். கார் குச்சுப்பாதையால் திரும்பி ஓடி மறந்தது.

தவேகூர் திரெவில் கிடந்தார்.

கூளிர அவர் உடற் சட்டை மெதுவாக விழுங்கத் துவங்கியது...

தக்கத்தில் கிடந்த அனிதா யாரோ தட்டி எழுப்பியது போன்ற உணர்ச்சியுடன் விழித்துக் கொண்டாள். யாரோ பலமாக முன்கியது போலக் கேட்டது. யாருக்கோ அடித்து இம்ஸைப்படுத்துவது போன்று இருந்தது. விழித்தவள், கனவா மனப்பிரமையா என நிதானிக்க முயன்றாள். கார் ஒன்று உறுமிக் கொண்டு ஓடியது நிஜம் என்பதை அவள் நிதானித்தாள். கட்டிலிலிருந்து எழுந்து ஜன்னல் திரைச் சீலையை ஒதுக்கி வீதியைப் பார்த்தாள்.

மங்கலான ஒளியிலே யாரோ **NORDRE LANG GATA** வில் அலங்கலாமாகக் கிடப்பது திரிந்தது. யாரோ அந்த மனிதரைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். மச்சுப்பச்சு இல்லலை. உயிரற்ற பிரதேமாக இருக்குமோ? இந்த எண்ணம் எழுந்ததும், அவளாலே தாங்கிக் கொள்ள இயலவில்லை. கீழே விழுந்தபித்துக் கொண்டு ஓடினாள். அப்பா அம்மாவை உலுக்கி எழுப்பினாள். விழித்து மலங்கப் பார்த்தவர்களுக்கு விஷயத்தைச் சொன்னாள்.

எல்லோரும் திரும்புக்கு ஓடினார்கள். மச்சுமக்க ஆளதைத் தக்கி வந்தார்கள். அவருக்கு சுவாசம் சீராக வந்து கொண்டிருந்தது. பிரகஞ்சை மீளும் சாங்கமும் திரிந்தது. ஹாலிலே கிடந்த நீள் சோபாவிலே கிடத்தினார்கள். காற்று வருமாறு ஹால ஜன்னலைச் சற்று நீக்கிவிட்டார்கள். துவாய் ஒன்று கொண்டுவந்து, மக்கால் வழிந்து கொண்டிருந்த இரத்தத்தை துடைத்து விட்டனர்... அவர் எழுந்து அமர் முயன்றார். முடிய வில்லை. மீண்டும் சோபாவில் சரிந்தார்.

அவருடைய சயல அவர்களுக்குப் புதுமையாகப்பட்டது. அனிதாவின் தந்தையான லார்ஸ் தவேசுவைப் பற்றிக் களேவிப்பட்டிருந்தார். அவர் தமிழர் சமூகத்திலே அகிம்ஸை மலம் சமூகப்பணி செய்வ விரும்பும் இயல்பினர் என்று சமூக சேசையாளன் ஒருவன் பிரஸ்தாபிக்கக் களேவிப்பட்டிருந்தார். ஆனால் மரக்கமான தாக்குதலின் பின்புகூட, அவர் அழங்குப் பிடியாக அமதை பணியது இப்பொழுது அவருக்கு ஆச்சரியம் தந்தது.

அனிதாவின் அம்மா கோப்பி கொண்டுவந்தாள். 'உங்களுக்கு சிரமம் தரவிரும்பவில்லை' என்று கறிச் சிரிக்க முயன்றார்.

'அருந்துங்கள். இதில் என்ன சிரமம்? நீங்கள் கோப்பியை...' என்று உபசரித்தனர். அவர்களைத் திருப்திப் படுத்துவதற்காகக் கோப்பியைக் குடித்தார். முடிந்ததும் எழுந்து நடக்க விரும்பினார். மனசின் ஓர்மத்திற்கு ஏற்ப அவர் உடல் ஓத்துழைக்க மறுத்தது. முழுப்பலத்தையும் மீளப்படுவதற்குச் சற்று அவகாசம் தவேபப்படும் என்பதை நிதானித்து மீண்டும் சோபாவில் அமர்ந்தார்.

'ஏன் நீங்கள் போலிஸ் நடவடிக்கை எடுக்கப் பயப்படும் நீங்கள்?' லார்ஸ் கேட்டார்.

தவேகூரு சிரித்தார்.

'முகமலே உருமாறிக் கிடக்குது. உங்கள் மீ து நடத்தப்பட்டது திட்டமிட்ட தாக் குதல். அவர்கள் பயமில்லாமல் மரக்கம் கொண்டு உங்களபைப் போன்றவர்களைக் குதறி எறிவார்கள் என நான் அஞ்சுகிறேன். மூரட்டுத் தனத்தயையும் காடதைத் தனத்தயையும் நீங்கள் அங்கீ கரிக் கிறீர்களா?' என லார்ஸ் அக்கறையுடன் கேட்டார்.

'இல்லலை' என்றார் தவேகூரு.

'அப்படியானால் ஏன்? இந்தக் காடதைத் தனத்தமை மன்னிப்பதன் அர்த்தம் என்ன?'

'என்னதைத் துன்புறுத்த வேண்டும். நான் வதேனகைகளை அநுபவிக் க வேண்டும். அவர்கள் நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டது. இது அவர்களுக்குத் திருப்தி தரலாம். அந்தத் திருப்தி அவர்களுக்குக் கிடகைக் கட்டும். அவர்களுடைய திருப்தியை நான் பறிப்பதினால் எனக்கு என்ன இன்பம் இருக்க முடியும்?'

அவர் சொல்வதை கேட்ட லார்ஸ், அவர் சொற்களுக்குப் பின்னால் மறைந்து நிற்கும் கோட்பாட்டின் மூழ்கையாகக் கிரகிக் க முடியாது தவித்தார். ஆனால், தவேகூருவின் உறுதி அவருக்கு ஆச்சரியம் தந்தது. அவருடைய அநுபவத்தினைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் ஆர்வம் அவருக்குப் பிறந்தது.

'நீங்கள் சொல்வது எனக்கு மூழ்கையாக விளங்கியது என உரிமை பாராட்ட முடியாதிருக்கின்றது...'

'யேசு நாதரின் வாழ்க்கையையும் நான் ஆதர்ஷமாகக் கொண்டுள்ளேன். ஒரு கன்னத்திலே அறைந்தவனுக்கு மறு கன்னத்தயையும் திருப்பிக் காட்டும்படி அவர்தானே போதித்தார்? ஏன்? என்னை அடித்ததுத் துன்புறுத்தியது வன்முறைச் செயல். வன்முறைக்கு பதில் வன்முறையைல்ல என்பது என நம்பிக்கை...அன்புதான் மனிதநயேத் தின் மொழியென நான் நம்புகிறேன்...'

இந்த விசித்திர மனிதன் தமது விருந்தாளியாக தமது ஹோலிலே அமர்ந்திருத்தல் லார்ஸ்”க்குப் பரமாயாக இருந்தது.

'நான் உங்களுக்கு மறையொட்டும் சிரமம் தர விரும்பவில்லை. நடுநிசி தாண்டிய நேரம்...நான் வருகிறேன்' என்று தவேகூர் எழுந்து நிற்க முயன்றார்.

லார்ஸ் அவரை மீண்டும் சோபாவில் அமர்த்தினார்.

'மனித நயேத்தின் மொழி அன்பு என்பதை ஏற்றுக் கொண்டவன் நான். நான் ஒரு டாக்டரும், எனவே, உங்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க என்னை அனுமதியுங்கள்...உங்கள் வீட்டிற்கு நாங்கள் தகவல் கொடுக்கின்றோம்...' என்று லார்ஸ் உறுதியுடன் கூறினார்.

காரியூளில் அவரை வழிமறித்து அடித்துத் துவதைத் தவர்கள் நொஸ்குகள், நிறவறியை வதேமாக பரப்ப விழைந்துள்ள நொஸ்குகள். இந்த அகால வளையில், வீட்டிலே வசிப்பவர்களுடைய சிரமங்களையும் பாராட்டாமல், மனித நயேத்துடன் சிகிச்சை தருவதற்குத் துடிப்பவனும் நொஸ்குகே!

இந்த இரண்டு சாராருள் நோர்வே நாட்டின் ஆன்மாவின் உண்மையான பிரதிநிதியார்?

லார்ஸ் சலுத்திய ஊசி, நோவினை அகற்றி, தடுக்கத்தை வசதி செய்வது போல தவேகூர்வாக்குத் தோன்றியது...

'எந்த நிறமிருந்தாலும் - அவை யாவும் ஒரே தரமன்றோ?
இந்த நிறம் சிறிதென்று - இஃது ஏற்ற மென்றும் சொல்லலாமோ?'

--என்று பாரதியார், அவர் சுவிகளுக்குள் பாடுவது போன்ற மயல். தவேகூர் விழிகளை மடிபினார்.

தவேகூரு சனென்னை வாசத்தின் போது, சம்பாதித்துக் கொண்டு அரிய நட்பு இராமநாதரூடையது...மண்ணடியில் அண்ணா குறிப்பிட்ட கடையில் அதன் சொந்தக்காரர் கோபாலனை தவேகூரு சந்தித்தார். அவர் தவேகூருவாக்குப் பணம் கொடுத்துத் துடன், அண்ணா நகரிலே தங்குவதற்கு ஓர் அறையும் ஏற்பாடு செய்து தந்தார். இலங்கைக்குத் திரும்புவதை அண்ணா விரும்பவில்லை. புனர் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுப் புதிய வாழ்வு ஒன்றினை அவர் மறிகொள்ளுவதற்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து தருவதாக அவர் வாக்களித்திருந்தார். அது வரையிலும், மனக் காயங்களை ஆற்றிக் கொண்டு, வாழ்க்கையைப் புதிய நம்பிக்கையுடன் எதிர்நோக்குவதற்கு ஏதாவது பபிக் கும் படியும் ஆலோசனை கபறியிருந்தார்.

கோபாலுக்கு கொழும்பிலும் வர்த்தகத் தொடர்புகள் இருந்ததினால், துண்டிக்கப்பட்ட தொடர்புகள் துளிர்த்தன.

மீண்டும் கல்லூரி ஒன்றிலே சரேந்து பபித்துப் பட்டம் பெறுதல் வணேடும் என்கின்ற எண்ணம் தவேகூருவாக்கு வரவில்லை. கல்லூரிகளின் கற்கநெறி, சிறுபழியர்களதை தயார் செய்யும் ஒரு தொழிற்சாலனை என்றே அவர் கருதினார். வாழ்க்கையின் அர்த்த சூருதிகளனைக் கல்லூரி நூற் சுவர்களாக கிடையில் கற்றுத் தறே இயலாது என்பதையும் அவர் புரிந்து கொண்டார். வாழ்க்கையின் அர்த்தங்களனைப் புரிந்து கொள்வதிலே, சதா ஒரு தடேலிலே தம் மனை ஈடுபட்டுத் திக் கொள்ளவணேடும் என்கின்ற முடிவாக்கு வந்திருந்தார்.

அமதை தடேித் திருத்தலங்கள் பலவற்றுக்குச் சனென்றார். அனாதனை போன்றும், அகதி போன்றும் மடங்களிலும் தங்கினார். எததைத் தடேுகிறோம் என்பது அவருக்குத் தறியவில்லை. அவரூடைய மன அவதிகளனை இனம் கண்டு, அவரை வழி நடத்தக் கபடிய நல்லாசிரியனும் வாய்க்கவில்லை. இருப்பின், சும்மா இருந்த தமது மனசினனைச் சாதானின் தொழிற்சாலனையாக மாற்றாமலிருக்க அவர் பாடுபட்டார்.

திருவண்ணாமலையில் ரமணரிஷி ஆஸ்ரமத்திலே தங்கியும் பார்த்தார். சிலவற்றுக்குத் தவேகைக் கும் மீறிய விளம்பரங்கள் ஆன்மீகவாதிகள் மத்தியிலே சலவாணி செய்யப் படுவதுதான் உண்மை என்பதையும் உணர்ந்தார்.

சரேவூற்று, அண்ணாநகர் திரும்பிக் கொண்டிருந்த பொழுது, பரேந்தில் இராமநாதரூடைய அறிமுகம் தவேகூருவிறகுக் கிடப்பிற்று. அவரும் தவேகூரு இறங்கிய அதே தரிப்பில்தேன் இறங்கினார். அவர் மிக அயலிலே வசிப்பதாகத் தறியுந்து கொண்டார்.

அவருடைய அழைப்பின் பரேல், அவருடைய அறக்கைக் குச் சனென்றார்.

இந்த சந்திப்புத் தொடர்ந்தது. வாரம் ஒரு முறை என்பது சூர்ங்கி தினசரியாயிற்று.

இராமநாதர் இலங்கையிலும் பணியாற்றி இருக்கிறார். ஆங்கிலத்திலும், தத்துவத் துறையிலும் மதுகலவைப் பட்டங்கள் பெற்றவர். சூதந் திருத்திற்கு முற்பட்ட அரசு சவேயில் கடமையாற்றி, தனிச் சிங்களச் சட்டத்தின் பின்னர் ஓய்வூதியப் பெற்று இந்தியா மீண்டவர். அவருடைய பிர்வீ கம் மதுரை. தாரம் இழந்தவர். மகன்கள் இருவரும் கம்பியுட்புத் துறையிலே தேர்ச்சி பெற்று, அமெரிக்காவில் குடியேறி வாழ்கிறார்கள். அமெரிக்காவந்த தங்களிடம் வசிக் குமாறு வருந்தி அழைத்தும், அவர் போகவில்லை. தமது ஆன்மீக தேடல்களுக்கு பாரதப் பிடியில்தான் விடகைகள் காணமுடியும் என்று அழுகுப் பிடிவாதம் பாராட்டி வாழ்கிறார். அவருடைய இளமை கனகசீல சாங்கங்களிலே தேவகூர் நினைவுபடுத்தினாராம். இதன் காரணமாகவும் இராமநாதர் அவர்மீது தீவிர அன்பு பாராட்டினார். புதியதொரு புத்தக நிலையம் ஒன்றின் ஊடாக ஞானப் பயணம் செய்து மீள்வது போன்ற புளகாங்கிதம் தேவகூர்வுக்கு ஏற்பட்டது.

பரமஹம்ஸர், விவகோந்தர், மகாத்மா காந்தி, வினோபாஜி ஆகியோருடைய போதனைகள் ஊடாகப் பயணஞ் செய்து வதற்கு இராமநாதர் கருணைபுரிந்தார். பகவத்கீதை, சுவிசஷேம், புத்தர் போதனைகள் ஆகியவற்றின் சாரங்களை அறிந்து கொள்ள ஊக்குவித்தார். அவர் விரும்பிப் படித்த நூல்கள் பலவற்றை தேவகூர்வை வாசிக் கும்படி துண்டினார். இவற்றை வாசிக் கும்பு பொழுது ஏற்பட்ட சந்தகேங்கள் பலவற்றை இராமநாதர் விளக்கிய பாணி மிகவும் அற்புதம்.

'சில வநாயகம் அற்புதமான தலைவர். தமிழர்களக்கு ஏற்படக் கட்டிய இன்னல்களையும், இடையூறுகளையும் அவர் தீர்க்கத் தரிசனமாக உணர்ந்தார். தமிழ் மக்களை உரிய காலத்தில் எச்சரிக்கை செய்தார். வன்முறை இறுதி ஆயுதமென அவர் நினைத்திருக்கக் கட்டும். இதனால்தான் அவர் சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகள் மலம் ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்வதில் தீவிரமாக இருந்தார். ஆனால், அவருடைய புரிந்துணர்வு, நல்ல பரந்த மனப்பான்மையையும், சிறுபான்மையினர் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குச் சிங்களத் தலைவர்கள் பயன்படுத்தத் தவறினர். மனித நம்பிக்கைகளிலே உருவான ஒப்பந்தங்களை அவர்கள் அவை எழுதப்பட்ட காகிதத்தின் மதிப்பளவுகட்டக் கனம் பண்ணத் தவறினர். அவர் ஏமாற்றப்பட்டமை சில வாஷின் ஏமாளித் தனத்தையல்ல; சிங்களத் தலைவர்களிடையே துரோகச் செயலையே குறிக்கும். இந்தச் சத்தியம் நல்களுக்கு நீண்டகாலத்தில் சிங்கள இனம் பதில் சொல்ல வண்பிய நரெக் கடி ஏற்படும்' என்று ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே கறினார்.

'செல்வா அவருடைய தொண்டர்கள் குடையை நிரப்பப் பந்த வசமான கதைதொகைச் செயல்பட்டதும் உண்டு. அவரை ஈழத்து காந்தி என்று அவருடைய தொண்டர்கள் மடேதைதோறும் மூழங்கியது தவறு. அஹிம்ஸையை செல்வா என்றும் அரவணியல் ஆயுதமாக தரிசிக்கவில்லை. சத்தியாகிரகம் என்பது உண்மையில் உறுதி. தனிமனிதனுடைய ஆன்மிக பலத்தை வளர்த்து வளப்படுத்துதல் பிறகே அதனை பயன்படுத்துதலாம். அதனைத் தமது ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துவதற்கு எத்தனையோ நோன்புகளையும் தவங்களையும் காந்திஜ் "மறேகொண்டார். காந்திஜ்" அரவணியல் பற்றிப் பசீய ஓர் ஆன்மிகவாதி என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகது. செல்வா ஆன்மிகவாதியல்ல. அதனை வளர்த்துக் கொள்ள வணேடிய அவசியமோ, அவகாசமோ செல்வாவாக்கு ஏற்பட்டதும் இல்லலை. இதனைப் புரிந்து கொள்ளாத தொண்டர்கள் அவரை ஈழத்துக் காந்தியாக உயர்த்துவதற்கு ககோஷம் போட்டமை, அவருடைய அரவணியல் தலமைத்தவம் பற்றிய மதிப்பீட்டுக்கு இழகைகப்பட்ட துரோகமாகும்' என்று செல்வாவை மதிப்பீட்டு செய்தார்.

'இலங்கையில் நடத்தப்பட்டது சத்தியாகிரகம் என நான் சொல்லமாட்டேன். சத்தியாகிரகம் என்கின்ற பெயரிலே தமழ் பகுகளிலே 'பந்த' நடத்தப்பட்டது. இதனால் அரவணியல் ககோஷங்கள் மகங்கள் கவன ஈர்ப்புக்கு முன் தள எப்பட்டது. ஸரீ எதிர்ப்புப் போராட்டத்தினை சாதவீ கப் போராட்டம் என்று வரணிக்க முடியுமா? தார் பிசுவதின மபிலம் என்ன சாதிக் க முன்னை தாரர்கள்? தாரும் பிரஸ்"ம் ஆயுதங்களே. அடிப்படையில் அதிலே வன்முறை கலந்து இருந்தது. கச சரீகளுக்க்கு முன்னால் நடத்தப்பட்டவை ஓர்வகை முற்றுகையே. தன்னதை தண்டித்துக் கொள்ளும், தன்னதை வருத்திக் கொள்ளும், அனதைது இன்னல்களையும் ஆன்மிக பலத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் என்றுமே வளர்த்துக் கப்பட்டவில்லை. எனவே, சத்தியாகிரகம் ஓர் அரவணியல் உபாயமாக இலங்கையில் தாழ்வுற்றது என்றே நான் நினகைகிறேன். இன்னொரு பிழையும் தநேந்தது. பிரிட்பிஷ் ஆட்சியாளரின் எண்ணிக்கை என்ன? இந்திய மககளின் ஜனத்தொகை என்ன? எண்ணிக்கை பற்றிய சிந்தனையும் வணேட்டும். வன்முறையிலும் பலத்காரத்திலும் ஈடுபட்டாளர்கள பெரும்பான்மை இனத்தினைப் பணிய வைப்பதற்கு அஹிம்ஸை எவ்வளவு துரம் பயன்பட வல்லது என்பதை பரீட்சித்துப் பார்ப்பதிலே அமரீகக் கக் கறுப்பினத் தலவைர் மார்பின் லுத்ர ஈடுபட்டார் என்று தனோன்றுகின்றது. ஆனால், அவரும் அதனை அரச வன்முறைகளுக்க்கு எதிரான உபயோகிக் க வில்லை...' என சத்தியாகிரகத்தை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல்களைப் பல தளங்களிலே வதைத்து விமர்சனம் செய்தார்.

'யுத்தர்களுக்க்கு எதிராக ஹ்ட்லர் அரச வன்முறையை உபயோகித்தான். இந்த அக்கிரமத்திற்கு எதிராக நாகரிக உலகமே எதிர்த்துப் போராடியது. இன்று ஹ்ட்லரிலும் பாரக்க மிகக் கொடுமையான முறையிலே, சிங்கள அரசு கொடிய வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது. இந்த கொடுமையை இன்று நாகரிக உலகம் முழுவதும் கைகட்டிக் கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருப்பது கொடுமையிலும் கொடுமை. இந்த கொடுமைக்குத் துணை போகும் செயலை, வரலாறு நாளையும் மன்னிக்க மாட்டாது' என்று பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்திலே விளக்கினார். 'இலங்கை ஆட்சியாளர் முதலிலே கொலை செய் தது புத்தரையும் அவருடைய கருணை மயமான போதனைகளையும் தான்! இந்தக் கொலையிலே சீ வர ஆடதாரிகளான பிக்குகள் துணை நின்றனர். அவர்களுடைய

கைகளிலே இன்னமும் தமிழருடைய இரத்தக் கறை படிந்து கிடக்கிறது. நான் அஹம்ஸையில் நம்பிக்கை உள்ளவன். அதனை என் வாழ்க்கை முறையாகவும் பயில்வதற்காக வாழ்க்கை முழுவதும் போராடி வருகிறேன். ஆனாலும், ஈழத்துத் தமிழ்ப் போராளிகளை வன்முறையாளர் என அழைப்பதற்கு என் நாக் குக் கப்சுகிறது. அவர்களையுடைய போராட்டத்தை நான் நியாயப்படுத்துவதில்லை. நியாயமும் தர்மமும் ஒன்றல்ல. அனாதைத்து நியாயங்களையும் நிராகரித்து, நிராயுதபாணிகள் மீது அரசு வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்து விடும்பொழுது தமிழர்கள் குக்கு முன்னாலுள்ள தர்மம் என்ன? இந்த நுட்பமான கேள்விக் கு விடையை கண்டு பிடிக்க மனித நயேர்கள் தயக்கம் காட்டுவதுதான் மகா சோகமானது. கொலையில் கொல்லாமல் பற்றிப் பகவத்கீதையை போதனை செய்கிறது. இதனை இரண்டொரு சந்தர்ப்பத்திலே காந்திஜ்யும் பயின்றார். உண்மை. பெருவாரியான கொலைகளைத் தவிர்ப்பதற்குச் செய்யப்படும் கொலையை மாறாமல், வன்முறையுமாகாது என்றுதான் என் மனச்சாட்சி எனக்குக் கபுகின்றது...! இராமநாதர் தத்துவங்களின் ஊடாக ஆழமாக நுழைந்த பொழுது, அவற்றை விளங்கிக் கொள்ளாது தவேகூறு தத்தளித்துமிருக்கிறார்.

எது எவ்வாறு இருந்த போதிலும் தவேகூறுவின் உள்ளத்திலே அன்பு பற்றியும், அஹம்ஸை பற்றியும், மனித நயேம் பற்றியும் புதிய பார்வைப் பரிமாணங்களை இராமநாதர் வளர்த்துத் தார். நோர்வே நாட்டுக்கு அவர் பயணப்பட்ட பொழுது, அபிரவமான நபிகள் பலவற்றைப் பரிசளித்தார். அவர் உயிர் வாழும் வரையில் கபிதங்கள் எழுதினார். தனது மனசிலே எழும் சஞ்சலங்கள்குக் கும் ஐயங்கள்குக் கும் விளக்கம் கட்டால், நிச்சயமாக இராமநாதரிடமிருந்து விரிவான புதில்கள் கிடத்தைக் குக் குக் கொண்டு இரூந்தன.

அவர் சன்னையில் காலமானார் என்கிற செய்தி அறிந்ததும், தவேகூறு ஒரு வாரம் வரையிலும் உண்ணா நோன்பும் பசோ நோன்பும் அனுஷ்டித்தார். அந்த அநுபவத்திலிருந்து, இராமநாதரின் உண்மையைத் தரிசனம் தமக்குக் கிடத்தைத் ததாகத் தவேகூறு மகிழ்ந்தார்.

நோக்களைக் காட்டாது தவேகூறு முறுவலித்தவாறு எழுந்து நடக்கத் தொடங்கியதைப் பார்த்து லார்ஸ் வியந்தார். நடந்து செல்பப் போவதாகத் தவேகூறு வாதாடியும் லார்ஸ் மசியவில்லை. தன் காரில் ஏற்றி அவரை வீட்டிலே சன்னென்று இறங்கினார். அவருடன் கபிடவவே வீட்டிற்குள் சன்னென்றார்.

நித்தியாயினியும் பிள்ளைகளும் அவரைப் பார்த்ததும் அழத்துவங்கிவிட்டார்கள்.

'எனக்கு ஒன்றும் நடக்கவில்லை. இலசோன காயம். இஞ்சு பாருங்கோ என்னால் நடக்க முடியும்' என்று சிரித்தபடி நடந்து காட்டினார். அவர் நடந்து காட்டியது

குழந்தைத் தனமாகவும் இருந்தது. 'மஞ்சளையெல்லாம் வீங்கிக் கிடக்கூது. நல்ல அடியென்று டாக்டர் போனிலும் சொன்னவர். உங்களுக்கு என்ன, விஷரே பிடிச்சிருக்கூது?' என்று நித்தியா தமேப்பினாள்.

'எனக்கு புத்தி நல்லா தெளிவாய் இருக்கூது...' என்று சொல்லத் துவங்கியவர், லார்ஸ் நிற்பதைக் கண்டு, அவரைச் சற்றே அமர்ந்து, கோப்பி அருந்திச் சல்லுமாறு வற்புறுத்தினார். அவருடைய குடும்பத்துடன் நட்புணர்வினை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்பிய அவர் கோப்பி அருந்திச் சல்லச் சம்மதித்தார்.

'விபத்துக்கள் தவிர்க்க முடியாதன. தவிர்க்க ஏலுமானவனை விபத்துகளும்ல...எத்தனையோ தற்செயல்களிலும் விபத்துக்களிலிருந்துமே மனிதகுலம் தன் அறிவை வளர்த்திருக்கிறது...டாக்டர், ஆப்பிள் பழம் நிலத்தில் விழுந்ததைப் பார்த்துத்தானே நியூட்டன் புவியீர்ப்புத் தத்துவத்தை உலகிற்கறிவித்தார்?...இருட்டிலே தனிமையில் வந்தால், புவியீர்ப்பின் இன்னொரு பரிமாணமாக முகத்தையும் உடதைத் துக்கொள்ளலாம். அவ்வளவுதான்!' என்று தமக்குத் தெரிந்த நொஸ்க் மொழியிலே கஹித் தவேகூர் சிரித்தார்!

'நீங்கள் விசித்திரமான மனிதர்...' என்றால் லார்ஸ்

'மனித நயேம் பாராட்டி வாழ விரும்பும் சாதாரண மனிதன் நான்' என்று தவேகூர் அடக்கமாகக் கஹினார்.

'நானும் சாதாரண மனிதனே! இரண்டு சாதாரண மனிதர்கள் நண்பர்களாக வாழ்தல் சாதாரணமே' என்றார் லார்ஸ்.

தவேகூர் ஏதோ சொல்வதற்கு வாயெடுத்தார். அதற்கிடையில் நித்தியாயினி கோப்பி கொண்டு வந்து இருவருக்கும் பரிமாறினாள்.

தவேகூர்வதைத் தாக்கிய இளைஞர்களுக்குத் தமது இலட்சியப் பயணத்தில் ஏதோ சாதித்து விட்டதாகத் தோன்றியது.

துண்டுப் பிரசுரப் பிரசாரத்திற்கு, தமிழர்கள் துண்டுப் பிரசுர மடலம் பதில் அளித்தார்கள். இருட்டிக் கு அவர்கள் என்ன தரப்போகிறார்கள்? அபிக் குப் பதில் அபி என்று எங்களதைத் தடேத் திரிவாங்களா? அல்லது 'நொஸ்குகள் அபிச்சுப் போட்டாங்கள்' என்று போலிஸ்"க்கு ஓடுவார்களா? அப்படியானால் அம்புலன்ஸ், போலிஸ் ஆகிய வாகனங்களின் 'சரண' ஓசை கேட்கும். அப்படி ஒரு சத்தத்தையும் காணாமே!

மீன்று மணி நேரமாகியும் ஓர் அசுமாட்டத்தையும் காணாமே? ஒரு வளை அபிவாங்கிய அந்தப் பன்றி வீ தியிலயே சதெதுக் கிடக்கிறானா? அவனைக் கொலை செய்வது அவர்களைய நோக்கமாக இருக்கவில்லை. வன்முறை மடலம் தமிழர்களை அச்சுறுத்த வேண்டும். வார்டோவில் இருந்தும், இறுதியாக நோர்வெயிலிருந்தும் இந்தக் கறுப்புப் பன்றிகள் ஓட வேண்டும்...அந்த லட்சியத்தை அடவைதற் கான இயக்கமும் பயணமும்!

காறாலட்டும் சிலல்லும் மட்டும் எதிர் வினையை அறிவதற்கு தவேகூர்வதை அடித்துப் போட்ட இடத்துக்கு மடுவாகக் காரில் வந்தார்கள். அபிபட்டவனை காணவில்லை. அம்புலன்ஸ் சத்தமும் இல்லை. 'பன்றிகளைச் சூட்டும் போட்டாலும் ஒன்றும் செய்யாதுகள் போல இருக்கிறது' என்று சில சலித்துக் கொண்டான். அவர்கள் எதிர் பார்த்தது எதுவாமே நடக்கவில்லை. எதுவாமே நடக்காதது போலத் தமிழர்கள் தங்களைய வேலைகளுக்கு வழக்கம் போலச் சின்று வந்தார்கள். 'அப்படியானால் அடத்த நடவடிக் கை என்ன? அபி இவர்களுக்கு அச்சம் ஊட்டவில்லையா?'

இதபைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக அடத்த வளெளிக் கிழமை இரவு அவர்கள் நீ ல வீ ட்டிலே கபினார்கள். வழக்கம் போல மது தாராளமாக பரிமாறப்பட்டது. அவர்களைய மகங்கள் இறுகி இருந்தன. எதுவாம் பசேபட்டவில்லை. மெளனத்தின் அடர்த்தி.

மெளனத்தைத் தாங்க முடியாதவனாய் சில பசேனான். 'அந்தப் பன்றிகள் உசும்புற மாதிரி இல்லை. மூதலாவது நோட்டீஸ்; பிறகு அபி போட்டம். அவங்கள் ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். ஆத்திரப் படுறாங்கள் இல்லை. இனி, என்ன செய்யலாம்? சொல்லுங்களே. பசோமல் ஆளையாள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் எப்படி?' கோபத்தில் அவன் கையில் இருந்த மதுப் போத்தல் நடுங்கியது.

'நேற்று பிறம் கிறிஸ்த் கட்சி (Fremeskrittspartiet) மகா நாடு பார்த்தீங்களா? வளெளையரைத் தவிர வேறு ஆக்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லுறதுக்குப் பயம். பல கலாசாரம் அது இது வனென்று பசுப்புறாங்கள். எங்களளை மாதிரி நேரடியாச் சொல்ல வேண்டும். நோர்வெந்ர மனுக்கு மட்டும் என்பதை அபிச்சு சொல்ல வேண்டும். கறுத்தப் பன்றிகள் திரும்பவும் காட்டுக்கு ஓடவேண்டும்.

துணிவுடன் அதுகளைத் துரத்த வணும்..!

'ஓஸ் லோவில் இருக்கிற பன்றிகள், துணிஞ்சுவங்களாம். அடிக் குப் பதில் அடி என்று திரியிறாங்களாம் ...'

'அவங்களில் பயங்கரவாதிகளும் கலந்திருக்கிறாங்கள் என்றுதான் நின்கைக் வணும். அண்டகைக்கு (Dag bladet) ஒன்று தற்செயலாக எங்கட புத்தகம் எடுக்கப் போகக்கே லபிரியில் பார்த்தன். அதில் இவங்கட வளெரிநாட்டமசைசர் பட்டி குடுத்திருக்கிறான். அவனே இவங்களைப் பயங்கரவாதிகள் என்றுதான் சொல்லி இருக்கிறான். இதுக்கு மலே அந்த வளெரிநாட்டமசைசர் ஒரு தமிழனாம்.'

'அவன் கிடக்கிறான். எங்களப் பொறுத்தவரையில் அவனும் ஒரு பன்றிதானே? ஓஸ் லோ விஷயத்தகைக் கடசையாகப் பார்க்க வணேட்டியது.'

'அது சரி இங்க வார்டலோவில் உள்ள பன்றிகள் பயந்து சாகுதுகள். இதுகள் அதிக காலம் நின்ற பிபிக்க மாட்டினம் என்றுதான் நான் நின்கைக்கிறன்.'

'இப்ப உள்ள நிலையில் நாங்கள் கார்ல் ஈ யகேனெ (Carl I Hagen) ஆதரித்தால் என்ன?'

'சாய், அவன் ஈ டுபாடா காணாது. எங்களுக்குச் சின்னம் சுவஸ்திகாதான். ஹட்ட்லர் பாவிச்ச சின்னம். வளெள்ளதைத் தலோலர்களின் ஆதிக்கம். ஆரியர்களடயை ஆட்சி! உலகம் மழுவதயையும் சுவஸ்திகா ஆள வணும்.'

'ஓமோம். இது நபர்மன் நாடாதுதான் என்று அடிச்சுக் கலகைக் வணும். அந்த அளவுக்கு அவங்கள் மாறுகிற வரையில் அதில் சரேறதில் பிரயோசனம் இல்லை.'

'நான் ஒரு விஷயத்ததைத் தளெரிவாச் சொல்லுறன். சுவஸ்திகா சின்னத்ததைச் சொன்னால், ஆதரவு கிசு கிசு என்று வளராம். வரலாறு என்ன சொல்கிறது? 1920 இல், ஜெர்மனியின் சுவஸ்திகாவாக்கு இரண்டா சதவீ தமான ஆதரவாதுதான் இருந்தது. பதின்மபின்னு வருஷத்தில--பதின்மபின்னுபதின்மபின்னு வருஷத்தில--44 சதவீ தமான

மக்கள் சுவஸ்திகாவாக்கு ஆதரவு திரிவிச சாங்கள். அப்படித்தான் நாங்கள் வளரவணும்...

'ஜெர்மன் காரணுக்கு இருந்த நாட்டுப்பற்று எங்களுக்கு இல்லை. இங்கு இருக்கிறவங்கள் தாங்கள் பெரிய புத்திஜீவிகள் என்கிற நினைப்போட திரியுதுகள்...'

'இந்தப் புள்ளி விபரத்தைக் களேங்கோ...ஜெர்மனியில் கறுப்பன்கள் --மஹாம உலக நாடகளைச் சேர்ந்த பிச்சைக் காரர்கள் --பதினமூன்று கோலசெய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவங்கள் வாழ்வு 380 வீடுகளை எரிச்சிருக்கிறார்கள். இது 1992 இல் நடந்ததற்கான புள்ளி விபரம். இப்ப இது கபியிருக்கும்...'

'நோர்வெயுல நாங்கள் என்ன செய்து கிழிச்சிருக்கிறம்? நோர்வெயை விடும் கோ...வார்டோவில் என்ன செய்திருக்கிறம்?'

'என்ன செய்யவணும் என்று நினகைக்கிராய?'

'எத்தனையோ...தொடர்ந்து அடி போடவணும்...வீடுகளை எரிக்கலாம்...'

'இப்படி அடக்கடக்காகச் செய்து கொண்டிருந்தால் போலிஸ் பார்த்துக் கொண்டிருக்காது...'

'எங்கள் கொள்கைக்காக, நபர்மனின் மனேமகைக்காக, ஜெயிலுக்குப் போறது. இதில் என்ன தப்பு? பன்றிக் கட்டத்தை இங்க இருந்து பாறது. இதில் என்ன தப்பு? பன்றிக் கட்டத்தை இங்க இருந்து விரட்டினோம் என்கிற சந்தோஷத்தில் ஜெயிலில் இரு

'எங்கள் கொள்கைக்காக, நபர்மனின் மனேமகைக்காக, ஜெயிலுக்குப் போறது. இதில் என்ன தப்பு? பன்றிக் கட்டத்தை இங்க இருந்து விரட்டினோம் என்கிற சந்தோஷத்தில் ஜெயிலில் இருந்திடும் வாறது...! போலிஸ், ஜெயில் என்கிற வார்த்தைகள் வந்ததும், அங்கே சிறிது அமைதி குடிபுகுந்தது. அந்த அமைதியை மீண்டும் சில தான் கலதை தான்.

'ஓஸ் லோவில், பபோலிஸ் நடத்திய வேட்டையில் கம்ப்யூட்டர் எல்லாம் பிடிபட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதைப் பற்றி நாங்கள் பயப்பிடவும் தவேயில்லை. எங்களையெய் பெயர் எதுவும் அதில் பதிஞ்சிருக்க வில்லை. நாங்கள் நவநாஜிகள் என்று யாரும் எங்களாகக் கூசீல்குத்தவில்லை. வெளிப்படையாக இப்படிக்குத்தப்பட்டால் வில்லங்கம்...இது சின்ன இடம். எங்களைப் போலீஸ்கண்காணிக்கத்துவங்கிவிடும். எங்களையெய் நடவடிக்கைகள் இரகசியமா இருக்கிறதுதான் இப்போதெக்கு நல்லது...அது சரி ஜோன் நீ ஏன் ஒன்றும் பசோமல இருக்கிறாய்?' என்றான் சலெல்.

'இல்லை, நீங்கள் பசேறதெக் கட்டெக் கொண்டிருக்கிறீன். இங்குள்ள தமிழர்க்கு Antirasistsenter (நிறவெறிக்கு எதிரான அமைப்பு) உடன் தொடர்பு இருக்கிறதெக் தெரியலே...அப்பிடி ஏதும் இருந்தால் அவங்கள் கத்திக் கொண்டு திரிவான்கள். இப்படி இவங்கள் தனிச்சிருக்கிறது எங்களாகக் வசதியாப் போச்சுது...'என்று கஹி ஜோன் அவர்கள் உரையாடலிலே பங்காற்றுவதாகக் காட்டிக் கொண்டான்.

'ஜோன் சலெல்வது முக்கியமானது. இங்கு உள்ள தமிழர் நம்ம ஆக்களோடு ஒட்டுறதில்லை. அவங்கள் தனிச்சிருக்கிறதால், எங்கள் ஆக்கள் அதிகம் அலட்டிக் கொள்ள வரமாட்டாங்கள். அதுதான் எங்களாகக் நல்ல வாய்ப்பு. முடியுமானால், எங்கட சனங்கள் மத்தியில் இவங்களாகக் வறெப்பு ஏற்படக் கட்டிய வகையில் கதெகளைப் பரப்ப வேணும். இவங்கள் சலோஷல் பணத்தில் கார் வாங்கிப் பவிசு காட்டுறாங்கள் என்றலெல்லாம் கதெகளைக் கட்ட வேணும்...'

'ஆமா. வறெப்பு ஏற்றுகிற விதத்தில் கதெகளை...'

'நஹி மனயெயும் இவங்களயெயும் பிரிச்சு வகெக்கிறதுதான் எங்களையெய் இயக்கத்துக்கும் எங்களையெய் வலெகெளக்கும் நல்லது. நஹி மன் இவங்களெ ஆதரிச்சுக் குரல் கொடுக்கத்துவங்கினால் வீண்கரசைசல்...'

'அது எங்கள் நீண்டகாலத் திட்டம். ஆனால், இப்ப என்ன செய்யப் போறம்?' என்று அல்பிரடே மது போதெயிலே கோபமாகக் கட்டான்.

'இப்ப ஒன்றும் வேண்டாம். கொஞ்ச நாளுக்கும் பதுங்கியிருக்க வேணும். போலீஸெ நலோட்டம் பார்க்க வேணும்...'

'கட்டடாகசு சயெ்தால்தானடே கரசைச்சல்?' என்று அல்பிரடேட் கடேட்டான்.

மதுபடோதயைல் அல்பிரடேட் கடேட்ட களேவிக்கு ஓரூவரூம் பதில் சடால்லவிலல்லை.

ஆனால், அவனுடயை களேவி ஜோனின் நடுஞ்சில் எதிரடொலித்துக் ககொண்டடே இரூந்தது. 'நீங்கள் பசேிக் ககொண்டிரூங்ககோ...எனக்கு அலுப்பாக இரூக்கிறது...'என்று ஜோன் எழுந்தான்.

'நாங்களும் புறப்படுவோம். அடுத்த கட்டடத்துக்கு ஏதாவது சயெய்தத் திட்டத்துடன் வாரூங்கள்' என்றான் சலெட்.

'காத' என்று சடால்லிக் ககொண்டடே அவர்கள் விடபெற்றார்கள். தன் வீட்டிற்கு ஜோன் வந்தான். நீலவீட்டிலடே பசேிக் ககொண்டிரூந்தபொழுது, தன் மனசிலடே விழுந்த எண்ணப்பொறியபைப் பற்றி மீண்டும் ஆழந்து சிந்தித்தான். கட்டடாக சலெவதிலும் பாரக்க, தனியாகவடே சில நடவடிககைகளைத்தான் எடுக்க வணேடும் என்று தீர்மானித்தான்.

தனது மனதிலடே உரூவான திட்டத்தினசைச் சயெறப்படுத்த ஏதாவது கிடகைக்குமா என வீட்டிலடே தடேப்பார்த்தான். வடேட்டகைக்கு ககொண்டு சலெலும் துப்பாக்கி ஒன்று அவனிடம் இரூந்தது. அதயும், அதற்கு உபயகூப்படுத்தபடும் ரவகைகளயும் எடுத்துப்பார்த்தான். அவற்றால் பயனில்லை எனத் தீர்மானித்து, இரூந்த இடங்களிலயேவடே வதைத்தான். மஜேயைல் 'லடைடர்' இரூந்தது. அதனை எடுத்து வதைத்துக் ககொண்டான். வீட்டிலடே வறூ பொரூள்கள் கிடகைகாதினால், வீட்டின் மஸேமண்பிற்குள் இறங்கினான். அதற்குள் உடனடியாக உபயகூகத்திற்குத் தவேயைல் லாத பொரூள்கள் குவிக் கப்பட்டிரூந்தன. மிச்சமான பயினட்டின்கள், 'தினனர்' ஆகியன காணப்பட்டன. 'தினனர்'கையில் எடுத்து வதைத்துக் ககொண்டு யகூசித்தான். அதனைச் சூற்றி எழுந்த எண்ணம் திரூப்திகரமாகப் படவில்லை. அதனை வதைத்தான். அங்கடே அகப்பட்ட ரப்பர குழாய் ஒன்றினனை எடுத்துக் ககொண்டு, கரூகுக்குள் நுழைந்தான். அங்கடே அவனுடயை சினகூஸ கட்டடர் நிறுத்தப்பட்டிரூந்தது. தன் தடேலுக்கு விடபெற்ற கிடகைத் திரூப்தியில் ஸ்கட்டரரை மூத்தமிட்டான். வீட்டிற்குள் மீண்டான். கயூறனை அணிந்து ககொண்டு, பகூத்தல் ஒன்றை நன்றாகத் துடதைத் தடெுத்தான்.

அந்தப் போத்தலிலே, ஸ்கூட்டரிலிருந்து ரப்பர் குழாய் மீலம் பெற்றோல் எடுத்து நிரப்பினான். கராஜ் கதவு மீடியே இருந்தது. தன் திறமகைக்கு ஏற்பப் பெற்றோல் குண்டு ஒன்று செய்துத்தான். தொழில் நுட்பமுறையிலே அது சுவைவிதாக அமையாவிட்டாலும், தான் எதிர்பார்க்கும் நாசத்தினை அது உண்டாக்க வல்லது என்கின்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு ஏற்பட்டது. அதனை சொப்பிங் பையொன்றிலே வதைத்துப் பத்திரப்படுத்தி எடுத்துத்தான். லடைபிரதைத் தட்டிப் பார்த்தான். பிரச்சினை இன்றி அது இலகுவாக வலையைச் செய்தது. வீட்டின் கதவைச் சாத்தும் பொழுது நேரத்தைப் பார்த்தான். இரவு இரண்டரை மணி. வீதியை நோட்டமிட்டான். எத்தகைய உயிர் அரவமும் தன்படவில்லை. குண்டைச் செய்துக்கூடும் பொழுதே, அதன் இலக்கை அவன் மனசிலே தீமானித்துக் கொண்டான்.

தன் வீட்டில் இருந்து ஓரளவு திரைத்தில் இருந்த அந்த வீட்டு அவனுக்குத் தெரியும். அங்கே ஒரு தமிழ் குடும்பம் வசித்து வருவதை அவன் அறிவான். ஏனோ தெரியாது, அந்த வீட்டின் அமைப்புகளை அவன் நுணுக்கமாக அவதானித்திருக்கிறான். அந்த வீட்டின் கராஜ் கதவு மீட்டமுடியாது இருப்பது விஷ்டமாக அவன் கவனிப்பிலே விழுந்தது. அந்தக் கராஜின் கதவினை ஓட்டினாற்போல வீதி அமைந்திருந்தது.

நடந்து கொண்டே, அந்த கராஜ் கதவின் இடக்கு வழியாக அந்த பெற்றோல் 'பாம்'பை வீசி எரிக்கச் செய்வதிலே சிரமம் இருக்க முடியாது எனத் தீர்மானித்தான். இத்தகைய நாச வலையைச் செய்யப் பயிற்சி பெற்றவன் போன்று, மிகத் துரிதமாகவும் நேரத்தியாகவும் செயற்பட்டான். வலையை மூடிநீத்ததும், விரைவாகத் தன் வீட்டிற்கு மீண்டான். இடையில் தீர்வெட்டில் திரும்பிப் பார்த்தான். கராஜிலே புகையும் மெல்லிய தீ ஜுவாலையும் எழும்புவதை அவதானித்தான். தனது திட்டம் கனகச்சிதமான பலனைத் தருகின்றது என்கின்ற திருப்தியுடன், தன் வீட்டிற்குள் நுழைந்தான். கதவைச் சாத்திக் கொண்டான். படுக்கையில் வீழ்ந்தான். தன் மூதுகிலே தானே தட்டிக் கொடுக்கும் குள்ளச் சிரிப்புடன் கண்ணை மீட்டித் துவங்கினான்.

கன்சனும் லயிலாவும் அன்று கடமையில் ஈடுபட்டிருந்த போலீஸாராவர். பிஸ்கோ மூடிவடையும் நேரமாதலால், அவர்கள் ஹோட்டலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது அந்த வீட்டின் கராஜிலிருந்து புகையும் நெருப்பும் கிளம்பிக் கொண்டிருப்பதையும், அந்தத் தீ வீட்டின் மீது பரவிக் கொண்டிருப்பதையும் கண்டார்கள்.

வீட்டை நெருங்கியதும் தீயின் வகைம் அதிகரித்தது. உள்ளே யாராவது தப்பிக்கி் கொண்டிருக்கிறார்களா? அந்த வீட்டின் படுக்கை அறைகள் எங்கே இருக்கின்றன? இவற்றை எல்லாம் அறியாது, அவர்கள் வீட்டைச் சுற்றிச் சுற்றி ஓடினார்கள்.

எரிந்து கொண்டிருக்கும் வீட்டிலே ராஜமனோகன் குடியிருந்தான். தனது மனைவியுடனும் மகள்களுடனும் தங்கிப் போயிருந்தான். தங்கத்திலே சுவாசிப்பதற்கு இயலாமல் யாரோ நடுநிசை அமத்துவது போலத் தோன்றியது. சடூதியாக விழித்தவனுக்கு புகைமணம் மிச்சுமுட்டச் செய்தது. நிதானித்தபொழுது, தமது வீட்டுத் தீப்பற்றி எரிவதை உணர்ந்து கொண்டான்.

ஓடிச்சென்று படுக்கையறையைக் கதவதைத் திறந்தான். புகை ராஜமனோகனைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே புகுந்தது. அறையைக் கதவதைச் சாத்தினான். மனைவி தீபாவையும் மகளையும் உசுப்பிவிட்டான். அவர்களும் துடித்துப் பதைத்துக் கொண்டு எழுந்தார்கள். ஜன்னலுக்கு வளையிலே ஆள் நடமாட்டம் இருப்பதுபோலத் தோன்றியது. ராஜமனோகன் ஜன்னலைத் திறந்தான். வளையிலே நின்று போலீஸார் உடனே வளையிறுமாறு அவசரப்படுத்தியதின் அர்த்தத்தை உணர்ந்தான். பிள்ளையை மூதலில் அவர்களிடம் கொடுத்தான். தீபாவை ஜன்னலிலே ஏற்றி விட்டான். அவள் வளையிலே குதிப்பதற்குப் போலீஸார் உதவினர். அவளும் ஏறி வளையிலே குதித்தவாடல், வீட்டைப் பார்த்தான். கராஜ்பக்கமாக வீட்டுமிளாசி எரிந்து கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது அபாயச்சங்கு ஊதியவாறே தீயணைப்புப் படவை வந்து சேர்ந்தது.

ராஜமனோகனும் குடும்பமும் ஹோட்டலுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். தீயணைப்புப் படவை ரமூடன் போராடிய போதிலும், வீட்டுக்கு ஏற்பட்ட சேதங்களை அவர்களாலே தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை.

எரிந்த வீட்டை அநகேர் வந்து பார்த்துச் சென்றனர். 'உள்ளே படுத்திருந்தவர்கள் உயிருடன் தப்பியது தயைவாதி நமமானது' என்று அவர்கள் பசீகிக்கொண்டார்கள். போலீஸார் தடயங்களைப் பரப்பி அந்தத் தீ எதனால் ஏற்பட்டது என்பதை ஆராய்வதிலே ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது தான் தவேகூர்வும் அந்த வீட்டுக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்களைய ஆராய்வார்க்கு அவர் உதவுவதுபோல அவர்களுடன் இருந்தார்.

'இது தற்செயலாக ஏற்பட்ட நெருப்பு அல்ல. கராஜிலிருந்து பரவியிருக்கிறது; பட்டீரோல் பாம்' வீசப்பட்டிருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்கிறேன்' என்றார் அதிகாரி.

'நம் பமுடியவில்லை...' என்று இழுத்தார் தவேகூர்.

'இந்த வீட்டில் இருப்பவர்க்கு யாராவது பகைவர் இருக்கிறார்களா?'

'ராஜமகோகனுக கா? எனகக் குத் தரெந் த வரயெயில் இல்லை. அவன் யாருடயை ஜோலிகனுகக் கும் பகாகாதவன் ...' என்று தவேகூரு சகலல்லிக் ககாண்டிருக்கக் கும் பகாதே ராஜமகோகனும் அவ்விடம் வந்து சரேந்தான் .

'தம்பி, உனக் கு யாரும் பகவைர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று ககேட்டினம்...'இல்லை' என்று சகலல்லிக் ககாண்டிருக்க நீ யும் வாறாய ...'

ராஜமகோகனை அதிகாரிக் கு அறிமுகம் சயெ்து வதைத்தார் . வீ டு எரிவதற்கு 'பெட்ரோல் பாம்' காரணமாக இருக்கலாம் என்று அதிகாரி மீ ண்டும் சகாண்டார் . அத்துடன் , நகாட்டீ ஸ் அடித்து தபால் பெட்டிகளில் பகாட்டவர்கள் தான் இதற்கு காரணமாக இருக்கலாம் என்றும் அவர் கஃறினார் . தனி ஓருத்தனாக அந்த நகாட்டீ ஸ் அடிக் கும் வலை நகந்திருக்காது . சிறிய ககாஷ்டி ஓன்று சயெற்படுவதாகத் தாம் சந்தகேப்பதாகவும் அவர் கஃறினார் .

'இந்தக் ககாஷ்டியகைக் கண்டப்பித்தால்தான் தலயெயிட தீ ரும்' என்று அதிகாரி தீ ர்மானித்தாராயினும் , அதனை அவர் இவர்களுகக் குக் கஃறவில்லை .

தவேகூரு இந்த விஷயங்களை அடக்கி வாசிக்கவே விரும்பினார் . அங்கு வாழும் தமிழர்கள் மத்தியிலே வீ ணான பீ தி ஏற்படுவதை அவர் விரும்பவில்லை . பதற்றப்படுவதனாலே உரூப்படியான காரியங்கள் நடக்கமுடியாது என்று அவர் நம்பினார் .

ஆனாலும் , ராஜமகோகன் ஓரளவு ஓட்டவையன் . அநுதாபத்துடன் தன்னபைப் பார்க்க வந்தவர்களிடம் எல்லாம் பகாலிஸ் அதிகாரி தரெவித்த சந்தகேங்களபைப் பரெதாகச் சகாண்டான் . இந்தச் சயெ்திகள் வாட்டகாவில் வாழும் தமிழர்கள் மத்தியிலே ககாட்டுத் தீ பகாலப் பரவியது . எதனைத் தவேகூரு விரும்பவில்லையகா , அதுவகே நடபெற்றது . இதனால் அவர் மிகவும் வியாகஃலம் அடனை்தார் .

அன்்று தவேகூரு மாலதிக் குத் தமிழ் கற்பித்துக் ககாண்டிருந்தார் . கதவு தட்டப்படும் சத்தம் ககேட்டது . எழ்ந்து சனெ்று திறந்தார் . லார்ஸ் தனதுக் குடும்பத்துடன் வந்திருந்தார் . அவருக் கு மிகவும் சந்தகாஷ்டமாக இருந்தது . மாலதி துள்ளிக் குதித்தாள் . அவள் அனிதாவதை தன்னுடயை மிக நல்ல சிநகேதி எனப் பாராட்டினாள் . அவர்களை வீ ட்டுகக் குள் அழதைத்துச் சனெ்று அமரச் சயெ்த பின்னர் , 'என்னக் குடிக் கிறியள் ?

கோப்பி?' என்று கட்டைடார். லார்ஸ், 'கோப்பி தூறுங்கள். நன்றி' என்றார்.

தவேகூர் கோப்பி தயாரிப்புதற்கிடையில் அனிதாவூக்கு 'யூஸ்' கொடுத்து விளையாடத் தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு போய் விட்டாள் மாலதி. நர்மன் கறுப்புக் கோப்பிப் பிரியர்கள் என்று அறிந்த தவேகூர், பால் கலக்காது கோப்பி தயாரித்துக் கொண்டு வந்து பரிமாறினார்.

'அந்த வீட்டிற்கு யாரோ திட்டமிட்டு நெருப்பு வதைத் திருப்பதாக போலீஸார் சந்தேகிக்கிறார்களாம்...உண்மையா?' என்று கோப்பியை அருந்தியவாறு லார்ஸ் கட்டைடார்.

'போலீஸார் அப்படித்தான் நினைக்கிறார்கள்.'

'எங்களால் நம்பமுடியவில்லை. அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது. எங்களையே மக்களும் இப்படிச் செய்வார்களா?' என திரும்பி லார்ஸ் அங்கலாய்த்தான்.

'நாலாயிரம் சனங்களில் நாலுபேர் வித்தியாசமாகச் செயற்படுவது இயற்கைதானே?' என்று தவேகூர் சமாதானம் சொன்னார்.

'இப்படியும் செய்யிறதே? அதுவும் குழந்தையோட தடுக்கிற குடும்பத்துக்கு?' என்று அவள் கோபத்துடன் கட்டைடான்.

'சிலருடைய மனங்களிலே அச்சமும் வெறுப்பும் குடியிறே இருக்கும். அவற்றை எப்படி களையிறது என்பதுதான் பிரச்சினை; இந்தப் பிரச்சினைக்கு எவ்வாறு தீர்ப்புக் காணலாம்? இங்குள்ள தமிழர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? இங்குள்ள நல்லிதயம் கொண்ட நொஸ்க்குகளின் கடமை என்ன? எரிக் கிறாங்களே என்று விரோதம் பாராட்டாமல், இந்த வன்செயல்களிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்களுடைய மன அச்சங்களை அகற்ற வேண்டும், என்று தவேகூர் சொன்னார்.

'நீங்கள் வித்தியாசமான மனுஷர்' என்று திரும்பி லார்ஸ் புன்னகைத்தார்.

'மனிதனை மனிதன் வறொப்பது முட்டாள்களின் சயெல். மனிதனை மனிதன் நசீபப்பது--மனிதநயேம்--மகத்தான சயெல். மனித நயேம் வளர்ந்தால், வன்முறை அழிந்து போகும்...'

'பற்றா..நான் ஒரு திட்டத்துடன் வந்திருக்கிறேன். நாங்கள் எல்லோரும், தமிழர்களும் நபர்மனும் சரேந்து, ஓர் அமதி ஊர்வலம் நடத்தவேணும். அதிலே அதிகமான நபர்மன கலந்து கொள்ளுவதற்கு என் மனவியும் நானும் பாடுபடுவோம். எங்களுக்குள் இந்த ஐக்கிய உணர்வு வளிப்பட்டால், தீய சக்திகள் ஓடாங்கிப் போக வழியுண்டு' என்றார் லார்ஸ்.

'நல்ல யோசனை. உங்களுடைய அன்புக்கும் அக்கறைக்கும் தமிழர்கள் சார்பாக நன்றி சொல்லுகிறேன்.'

'இது எங்கள் கடமை. உங்கள் ஆக்களுடன் பசீத தோதான ததீயை எனக்கு அறியத் தராங்கள்...'

'அடுத்த சனிக்கிழமை, தமிழர் கட்டமைப்புக் கட்டம் இருக்கிறது. அதில் தீர்மானிக்கப்படும் ததீயை உங்களுக்கு அறியத் தருகிறேன்....' என்றார் தவேகூர்.

உள்ளே மாலதியுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த அனிதாவாக்கு, திருமதி லார்ஸ் கூரல் கொடுத்துள். [தொடரும்]